

Dagens Anstrængelser. Komedien derimod, den store, ægte Komædie, vil nok ogsaa mere, men dette Hensyn er underordnet det alvorlige Øjemed. Da Holberg satte sig til at skrive sine Komædier, havde han saa alvorlig og god en Vilje til at forbedre sit Folks Sæder som nogen Reformator. Han tænkte netop paa fra Scenen under Komædiens Maske at lokke Publikum til Eftertanke efter Dagens spredende Gerning.

Se, naar nu Holberg spilles saaledes, at Løjerne bliver tilbage, men Alvoren gaar fløjten, hvor bliver saa Udbyttet for Aandsdannelsen af? Mildest talt maa det blive overfladisk, ja meget tyndt overfladisk endog, i Lighed med den Fløde, man faar — af skummet Mælk.

Og vi raffinerede Nutidsmennesker, som ikke kan nøjes med mindre end la crème de la crème!

Mange kunde maaske bemærke her, at det snarere er Farcen end Vaudevillen, der truer Holberg, og at man oftere ser Løjerne end Nysselighederne overdrives af Skuespillerne. Det kan være muligt; derom kan vel Meningerne være delte, men det forekommer mig heller ikke at kræve nærmere Under søgelse, da Farcen og Vaudevillen jo ikke er væsensforskellige, de er begge »blot til Lyst«, og derfor grundforskellige saavel fra Komædien som Tragedien. Naar jeg har fremhævet Vaudevillen som faretruende, saa er det, fordi det at forflygtiges forekommer mig at maatte rumme den største Fare for Bestaaen. Ganske af samme Grund, som jeg, hvis jeg i al Almindelighed skulde nævne en Fare for Samfundet, vilde lade uomtalte de Ørefigener, der uddeles mellem Aar og Dag, men derimod henvise til disse moderne nette Smaatingester, der lægges saa sindrigt i Snug, som Torpedoer under Arken.

Det er ikke just, fordi jeg finder de holbergske Platheder saa uundværlige. Den Tid er unægtelig forbi, da de var sikre paa Latteren. Alt i alt er vi Nutidsmennesker Skuespillerne taknemmelige, naar de hjælper os lidt nemt over Ubehagelighederne, d. v. s., vi takker for Figenbladet, om ogsaa vi tillader os et ganske lille bitte lønligt Suk efter Tiden — før Figenbladet.

Dette er imidlertid af underordnet Betydning. Det afgørende ligger i Udførelsen af Karaktererne, at de bevarer